

Do zespołu redakcji „Sztandaru Młodych” w Warszawie

W związku z ukazaniem się 1000 numeru „Sztandaru Młodych” Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej przesyła zespołowi redakcyjnemu serdeczne życzenia dalszej owocnej pracy.

Organ Zarządu Głównego ZMP „Sztandar Młodych” w okresie trzech lat pracy zdobywał i zdobywa coraz większe uznanie młodzieży, skutecznie pomaga organizacji w wychowaniu młodego pokolenia Polski Ludowej.

Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej jest przekonany, że pracownicy redakcji dołożą wszelkich starań, by „Sztandar Młodych” jeszcze bardziej powiazał się z życiem i troskami chłopców i dziewcząt, szerzej rozwijał pracę ideologiczną i ogarnął swym oddziaływaniem całą młodzież.

ZARZĄD GŁÓWNY ZMP

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, wtorek 21 lipca 1953 r.

171 (1000) B

Cena 20 gr

Warszawa przed Świętem Odrodzenia i bukareszteńskim Festiwalem



Zbliża się Święto Odrodzenia, a za kilkanaście dni bukareszteński Festiwal pokoju i przyjaźni. Jak w całym kraju, tak i w Warszawie odbywają się liczne akademie, robotnicy na watach lipcowych wzmagają wydajność pracy, domy, ulice i place przybierają uroczysty wygląd. Młodzież stolicy przygotowując się do Święta Odrodzenia rozwija szeroką działalność, by godnie powitać bukareszteński Festiwal.

Młodzi budowniczy Warszawy postanowili lepszą, wydajniejszą pracę uczcić Święto Odrodzenia i IV Świątobowy Festiwal Młodzieży i Studentów. Na zdjęciu u dołu na prawo — młodzieżowa brygada tynkarska tow. Brzostowskiego z MDM-u, która w czasie warty festiwalowej ukończyła pracę na budowie bloku nr 7-c przy ul. Marszałkowskiej cztery dni przed terminem, a bloku 7-b dwa dni przed terminem.

Halo, halo! Tu mówi przedfestiwalowy punkt informacyjny ZD ZMP Mokotów...

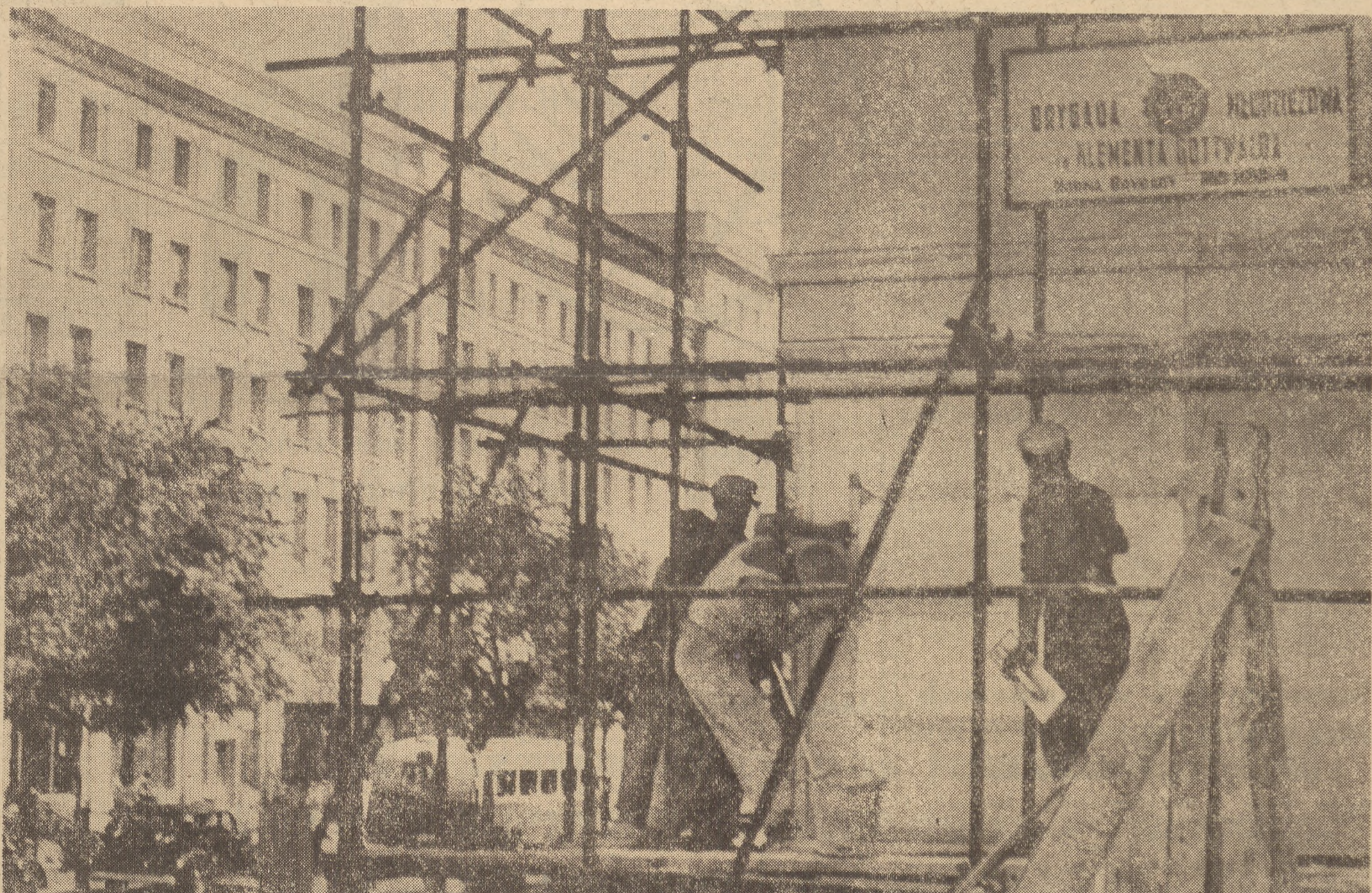
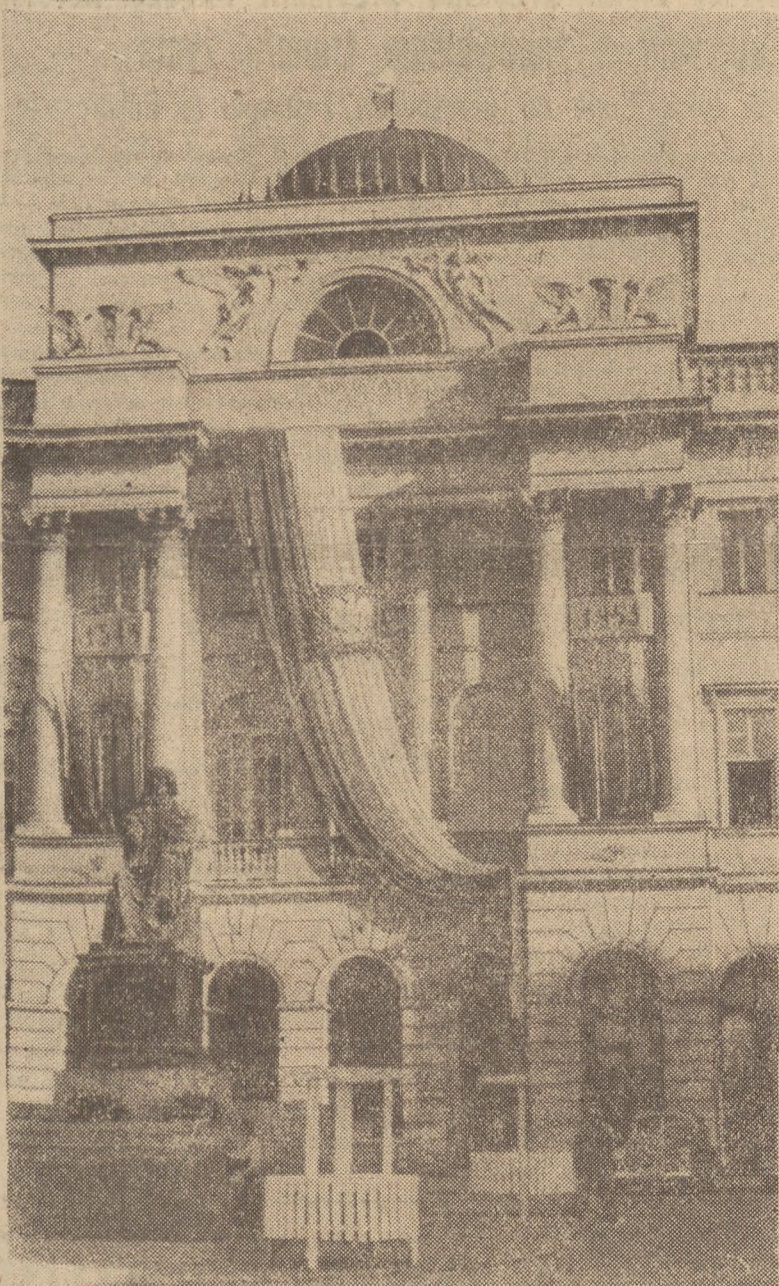
„Przed punktem informacyjnym koło kina „Moskwa” zebrała się grupa chłopców i dziewcząt, aby posłuchać ostatnich wiadomości o przygotowaniach do Festiwalu z Polski i ze świata...”

Na zdjęciu na lewo u dołu: pięknie udekorowany gmach Polskiej Akademii Nauk.

Wprawdzie pogoda nie dopisała, ale niedzielna wycieczka młodych robotników z Warszawskich Zakładów im. Kasprzaka do Buchnika udała się znakomicie.

W przerwach między śpietnem, tańcem i sportem młodzi robotnicy czytali książki, rozmawiali o Festiwalu. (Zdjęcie na lewo).

Foto — „Sztandar Młodych” Zarek



„Trudno było marynarzom zrozumieć, patrząc na przyciemnione z wygaszonymi kominami szarostalowe giganty pancernika „Wola”, „Swobodnaja Rosija” — na okryte sławą wojenną szybkie torpedonowce — trudno im było wyobrazić sobie, że ta groźna broń rewolucyjnej, pływająca odcyżna marynarzy — opadnie na dno morza, bez sprzeciwu” — Czarnomorcy nie oddali wrogowi rewolucyjnej floty — zatopili ją na rozkaz partii i ten wielki epos floty czarnomorskiej pokazali członkowie Zespołu Białawskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. 11 Armii WP, wystawiając „Zagładę eskadry” Korniejczuka. (na zdjęciu u góry)

Scena ze sztuki H. Tanka „Południk 49” w wykonaniu Zespołu Zarządu Portów Gdynia — Gdańsk (zdjęcie pierwsze na prawo).

Z inscenizacją noweli H. Sienkiewicza „Skłace węglem” wystąpił na eliminacjach centralnych w Warszawie Zespół Cukrowni w Chelmicy. (zdjęcie drugie na prawo).

ROBOTNICZE ZESPOŁY TEATRALNE NA SCENACH WARSZAWY

DOPIERO niedawno wielka hala Z. S. „Gwardii” rozbrzmiewała muzyką, tańcem i śpiewem, które przywiozły ze sobą amatorskie zespoły artystyczne z całego kraju, a już stolica nasza ma nowych gości, 14 najlepszych zespołów teatralnych spośród blisko 800, które zgłosiły się do Ogólnopolskiego Konkursu Zespołów Teatralnych, stanęło do eliminacji centralnych zorganizowanych w dniach 17—19 lipca br. przez CRZZ na scenach teatrów „Kameralnego” i „Ateneum”. Repertuar sztuk był bardzo różnorodny. Od „Powracającej fali” Prusa do „Harry Smith odkrywa Amerykę” Simonowa. Od teatralnej adaptacji sienkiewiczowskich „Szkiców węglem” do „Procesu” Berwinkiej. Wśród wystawianych sztuk widzieliśmy także pozycje postępowych pisarzy krajów kapita-

listycznych, jak „Południk 49” H. Tanka, lub „30 siebenników” H. Fausta.

Mający już za sobą duże sukcesy zespół „Nurt” z Nowej Huty, wystawił sztukę znanego pisarza francuskiego R. Vaillanda „Pułkownik Foster przyznaje się do winy”.

Tematyka sztuk obejmowała wiele dziedzin naszego życia społecznego i politycznego. Siegała po bliższe nam tematy do sztuk autorów radzieckich, amerykańskich i francuskich.

Przeżyliśmy razem z aktorami Zespołu Białawskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego tragedię marynarzy floty czarnomorskiej w „Zagładzie eskadry” A. Korniejczuka... O sprawach — nie tylko rodzinnych — mówiła nam sztuka Jerzego Łutowskiego „Sprawa rodzinna” wystawiona przez

zespół DOKP Poznań... Zespół ZZK — Czechowice sztuką „Południk 49” pokazał, jak wiele można osiągnąć mając ambicję, entuzjazm, fachową opiekę i talent.

Zespoły przyjechały do stolicy nie tylko aby współzawodniczyć między sobą o tytuł najlepszego zespołu teatralnego Związków Zawodowców. Przyjechały, aby pokazać, że można pogodzić przodownictwo w produkcji z dobrymi wynikami w pracy kulturalno-oświatowej. Przenieść dotychczasowe doświadczenia z pracy zespołów teatralnych w teren, w jak najszersze masy społeczeństwa — oto najbliższe i najważniejsze zadanie wypływające z centralnych eliminacji Ogólnopolskiego Konkursu Zespołów Teatralnych.

W. K.



W imię utrzymania dobrosąsiedzkich stosunków, w imię pokoju rządy Armenii i Gruzji zrezygnowały ze swych roszczeń terytorialnych wobec Turcji

Agencja TASS donosi:
Dnia 30 maja br. minister spraw zagranicznych ZSRR, Mołotow, złożył ambasadorowi Republiki Tureckiej p. Hozarowi, oświadczenie następujące treści:

„Rząd radziecki, zajmując się ostrożnie sprawą stosunków ZSRR z państwami sąsiednimi, zwrócił m. in. uwagę również na stan stosunków radziecko-tureckich.
Jak wiadomo, w związku z upływem terminu ważności układu radziecko-tureckiego z r. 1925, sprawa uregulowania stosunków radziecko-tureckich poruszana była przed kilku laty w oficjalnych rozmowach przedstawicieli obu państw. W rozmowach tych figurowały niektóre roszczenia terytorialne Ormiańskiej SRR i Gruzjińskiej SRR wobec Turcji, jak również wysuwane przez rząd radziecki uwagi dotyczące usunięcia możliwości zagrożenia bezpieczeństwa ZSRR od strony terytorialnych roszczeń Turcji, które zostały przyjęte do bolesnie, co w pewnej mierze nie

mogło nie wpłynąć na stosunki radziecko-tureckie.
W imię utrzymania dobrosąsiedzkich stosunków oraz umocnienia pokoju i bezpieczeństwa w regionie, rząd radziecki zrezygnował ze swych roszczeń terytorialnych wobec Turcji. Co się tyczy sprawy terytorialnej, to rząd radziecki zrezygnował w całości z roszczeń terytorialnych wobec Turcji, które były przedmiotem rozmów w ramach, które będą w jednakowym stopniu możliwe do przyjęcia zarówno dla ZSRR jak i Turcji.

Tak więc, rząd radziecki oświadcza, iż Związek Radziecki nie ma żadnych roszczeń terytorialnych wobec Turcji.
18 lipca br. ambasador turecki p. Hozar odwiedził ministra

Agencja Nowych Chin opublikowała komunikat delegacji koreańsko-chińskiej, prowadzącej rokowania rozejmowe w Panmudźdźe.
Komunikat stwierdza, że dnia 19 lipca na posiedzeniu delegacji obu stron w pełnym składzie, szef delegacji koreańskiej gen. Nam Ir odczytał oświadczenie, dotyczące zagadnień, związanych z zapew-

nieniem wykonania rozejmu, składając w ten sposób kres dyskusji na ten temat.
Podczas posiedzenia obie strony postanowiły wznowić negocjacje w celu przygotowania projektu porozumienia rozejmowego. Począwszy od 20 lipca będą się odbywać spotkania oficerów łącznikowych obu stron.

Agencja Associated Press z San Francisco, „ambasador” lisymanowski w USA, Jan Ju Czan oświadczył przedstawicielom prasy, że jeśli władze Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, nie zgodzą się na zjednoczenie Korei w ciągu 180 dni po zaprzestaniu ognia, lisymanowcy wznowią działania wojenne.
Korespondent donosi, że Jan Ju Czan, który przybył do San Francisco, by wygłosić przemówienie do członków klubu „Commonwealth” dał wyrazie

do zrozumienia, że „uważa wznowienie działań wojennych za rzecz szaloną przez się rozumiałą”.
„Żyjemy nadzieje — stwierdził on — że Narody Zjednoczone udzieli nam poparcia i powłoki i na morzu”.
Według oświadczeń korespondenta, Jan Ju Czan uchylił się od odpowiedzi na pytanie, czy wspomniany przez niego 180-dniowy okres uzgodniły został między Li Syp Manem a zastępcą sekretarza stanu Robertsonem w czasie ich niedawnych rozmów.

Agresywne oświadczenie agenta lisymanowskiego w USA

Agencja Associated Press z San Francisco, „ambasador” lisymanowski w USA, Jan Ju Czan oświadczył przedstawicielom prasy, że jeśli władze Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, nie zgodzą się na zjednoczenie Korei w ciągu 180 dni po zaprzestaniu ognia, lisymanowcy wznowią działania wojenne.
Korespondent donosi, że Jan Ju Czan, który przybył do San Francisco, by wygłosić przemówienie do członków klubu „Commonwealth” dał wyrazie

Nowe prowokacje imperialistyczne w CSR

Cała prasa czechosłowacka opublikowała artykuł zamieszczony w dzienniku „Rude Právo” pt. „Kampania skazana na flakos”.
Artykuł stwierdza, że imperialiści amerykańscy rozpoczęli ostatnio w Niemczech zachod-

niej kampanie przeciwko Czechosłowacji. Z Austrii wypuszczano w kierunku Czechosłowacji nieduże balony z oszerecznymi ulotkami.
Masy pracujące Czechosłowacji są głęboko oburzone tą normalną, nieciągłą prowokacją podżegaczy wojennych.

Zwycięski komunikat

Prasa przyniosła komunikat o wykonaniu państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR za pierwsze półrocze bieżącego roku. Komunikat jak zwykle był oszczędny w słowach, ale jakże bogaty w treści.

Plan globalnej produkcji przemysłowej — stwie dza komunikat — wykonany został w stu procentach, a w porównaniu z pierwszym półroczem ub. r. globalna produkcja przemysłowa Związku Radzieckiego wzrosła o dziesięć procent. W porównaniu z rokiem ub. wzrósł także znacznie obszar zasiewów, zwłaszcza najcenniejszej rośliny zbożowej — pszenicy. Zwycięski był wzrost pogłowia zwierząt gospodarskich w kochozach i sowlach, polepszyło się zaopatrzenie wsi w sprzęt techniczny.

Co oznacza to sukcesy przełożone na język dnia powszedniego?
„Na gruncie nowych sukcesów osiągniętych w dziedzinie produkcji przemysłowej i rolniczej — stwierdza komunikat — dzięki podjęciu wydatnej pracy i obniżeniu kosztów własnych rząd dokonał z dniem 1 kwietnia 1953 r. nowej — szóstej z kolei po zniesieniu systemu kartkowego — zmiany cen przeliczonej do detalicznych artykułów spożywczych i towarów przemysłowych”.
Zmiana cen przyczyniła się do istotnego zwiększenia zarobków ludzi radzieckich, do dalszego zwiększenia ilości towarów nabywanych przez ludność. Dla przykładu — w ciągu pierwszego półrocza 1953 r. ludzie radzieccy kupili o 39 procent więcej mięsa i przetworzonego mięsa niż w pierwszym półroczu 1952 r., o 25 proc. więcej masła, o 34 proc. więcej odzieży, o tyle samo więcej mebli, o 29 proc. więcej obuwia skózanego, o 35 proc. więcej motocykli, i o 27 proc. więcej samochodów osobowych.

W pierwszym półroczu 1953 r. — stwierdza dalej komunikat — prowadzono na wielką skalę budowę mieszkań, szkół, instytucji ochrony zdrowia, przedszkoli, żłobków, obozów pionierskich, kin oraz innych instytucji kulturalno-bytowych.

Z roku na rok, z miesiąca na miesiąc nieustannie wzrasta poziom życia ludzi radzieckich: mieszkała oni wygodniej, ubierają się lepiej, jedzą pożywniej i smaczniej. Socjalizm w Związku Radzieckim zapewnił stale rosnącą obfitość wszelkich towarów, zapew-

nił dostatek i kulturalne życie dla wszystkich ludzi pracy.
„Ludzie radzieccy nie obawiają się pokojowego współwzrostu z kapitalizmem — powiedział G. M. Malenkow. — Dlatego, występują oni przeciw nowej wojnie, w obronie pokoju, choć są absolutnie pewni swej niepokonanej sily”.
Rosnąca siła i potęga Związku Radzieckiego, której tak wymownym dowodem są nowe sukcesy ostatniego półrocza, jest niezmierzona opoka p. kości światowego. Stoi ona na straży pokoju i obojętnego budownictwa wszystkich narodów. Dlatego ludzie pragnący pokoju na całym świecie cieszą się z nowych sukcesów i osiągnięć narodu radzieckiego, dumni są z jego niezłomnej jedności wokół kierowniczej i przewodzącej siły Związku Radzieckiego — wielkiej Partii Komunistycznej.

Z szczególną radością i podziwem czytają o nowych sukcesach osiągniętych przez radzieckich obywateli Polski Ludowej. W naszym socjalistycznym budownictwie kierowanym ta sama troską o dobro człowieka pracy, pomoc bratnich narodów Związku Radzieckiego jest arcywzrostem fundamentem powodzenia. ZSRR dostarcza nam najnowszych maszyn dla naszych wielkich budowlanych przedsiębiorstw. ZSRR dostarcza nam najnowszy socjalizm Nowa Huta, która sama jedna da nam tyle stali ile produkowano łącznie we wszystkich hutach Polski przedwojennej, oparta jest całkowicie na projektach radzieckiej techniki, na radzieckim sprzęcie, na dźwigach rudy żelaznej z ZSRR. Związek Radziecki wyposażył całkowicie pierwszą w Polsce Fabrykę Samochodów Osobowych na Żeraniu i najnowocześniejsze w Piłkowie. Ogółem ZSRR dostarcza nam całkowicie wyposażenia dla 53 wielkich budowlanych przedsiębiorstw, nie licząc dostaw surowców, maszyn i sprzętu technicznego jak np. kombinatów węglowych, które ułatwiają ciężką pracę górników i kombinatów zbożowych, które ułatwiają pracę chłopu w polu.

Każdy zwycięski komunikat o wykonaniu państwowego planu rozwoju gospodarki radzieckiej — to jednocześnie komunikat z naszego pola bitwy o socjalizm, o coraz lepsze życie dla wszystkich ludzi pracy w Polsce.
(t. a.)

Komuniści Azerbejdżanu popierają uchwały Plenum KC KPZR w sprawie Berii

W tych dniach odbyło się połączone Plenum KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu oraz Bakńskiego Miejskiego Komitetu Partii. Na Plenum obecny był również liczny aktyw azerbejdżkańskiej organizacji partyjnej.

Plenum przebiegało pod znakiem nierozdzielnej jedności i żwawości komunistów Azerbejdżanu, pod znakiem ich najgłębszej wierności dla Komitetu Centralnego KPZR.

Sekretarz KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu Jakubow wygłosił referat o wynikach Plenum KC KPZR. Nad referatem przewodziła się ożywiona dyskusja.

W jednogłośnie powziętej uchwale połączone Plenum KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu i Komitetu Bakńskiego podkreśliło, że uważa za jedyne słuszne podjęte w porę zdecydowane kroki Prezydium KC KPZR zmierzające do zlikwidowania zbrodniczej antypartyjnej i antypaństwowej działalności Berii oraz aprobeje uchwały Plenum KC KPZR o wykluczeniu Berii z partii i oddaniu go pod sąd jako wroga partii i narodu radzieckiego.

Plenum stwierdziło, że uchwała Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego jest dokumentem ogromnej wagi politycznej i ma wyjątkowo znaczenie dla partii i narodu radzieckiego.

narodu radzieckiego w dziedzinie dalszego umocnienia jedności szeregow partyjnych i pojęcia państwa radzieckiego.

Obrady Plenum przebiegały pod znakiem szerokiej i śmiałej krytyki i samokrytyki, w wyniku której ujawniono poważne niedociągnięcia w pracy partyjnych i radzieckich organów Azerbejdżanu.

Plenum usunęło M. Bagrowa z Biura KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu i zaproponowało złożenie go ze stanowiska Przewodniczącego Rady Ministrów Azerbejdżkańskiej SRR.
Połączone Plenum Komitetu Centralnego i Komitetu Bakńskiego Komunistycznej Partii Azerbejdżanu zapewniło Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, że azerbejdżkańska organizacja partyjna, jeden z najstarszych i wyrobionych oddziałów wielkiej partii komunistycznej, potrafi usunąć błędy i niedociągnięcia w swej pracy, będzie nadal wierną i niezawodną częścią Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Uroczysta akademія w Moskwie z okazji 60 rocznicy urodzin W. Majakowskiego

Z okazji 60 rocznicy urodzin największego poety epoki radzieckiej, Włodzimierza Majakowskiego, odbyła się dnia 18 lipca w Sali Kolumnowej Związków Zawodowych w Moskwie uroczysta akademія z udziałem 2 tysięcy osób.

Po referacie o życiu i twórczości Majakowskiego, wygłoszonym przez doktora nauk filologicznych W. Pierowa, przemawiali wybitni pisarze mo-

skiewscy i leningradzcy, pisarze Ukrainy, Białorusi, Gruzji, Azerbejdżanu, Turkmieni, Litwy i innych republik radzieckich. Mówcy wyrażali, że Majakowski wyrwał w swej twórczości walce narodów o lepszą przyszłość, demaskował wrogów ludzkości i podżegaczy wojennych. Wskazywali oni na olbrzymie znaczenie twórczości Majakowskiego dla rozwoju literatury narodowych w republikach radzieckich.

Samoloty USA w Niemczech gwałcą przepisy o bezpieczeństwie lotów i zrzucają antyradzieckie ulotki

18 bm. Wysoki Komisarz ZSRR w Niemczech, ambasador Sienionow wystosował do Wysokiego Komisarza USA w Niemczech Comana pismo następującej treści:

— Zwracam Pańską uwagę na fakt, że w ciągu ostatnich dwóch tygodni nad lotniskami radzieckimi „Werneuchen” i „Elstal” niemal codziennie dokonyują lotów amerykańskie samoloty typu „C-47”, zniżając się z gwałtem obciążających przepisów do 50-100 m i krążąc nad lotniskami.

Tego rodzaju brutalne pogwałcenie przez samoloty amerykańskie ustalonych przepisów lotów stwarza poważne zagrożenie bezpieczeństwa lotów zarówno dla samolotów radzieckich, stacjonujących w wspomnianych lotniskach, jak i dla transportowych samolotów a-

merykańskich, angielskich i francuskich, odbywających loty między Berlinem i Niemcami zachodnimi.

Zwracam również Pańską uwagę na fakt, że wspomniane samoloty amerykańskie zrzucały nad lotniskami radzieckimi ulotki, zawierające wrogie insynuacje przed adresem radzieckich sił zbrojnych, czego — rzecz jasna — radzieckie władze wojskowe nie mogą tolerować.

W związku z powyższym domagam się, aby podjął Pan niezwłocznie kroki, które by uniemożliwiły naruszanie przez samoloty amerykańskie warunków bezpieczeństwa lotów nad lotniskami radzieckimi oraz pozwoliły kręcić zrzucaniu z samolotów ulotek.

Proszę o powiadomienie mnie o krokach, podjętych przez Pana w związku z niniejszym pismem.

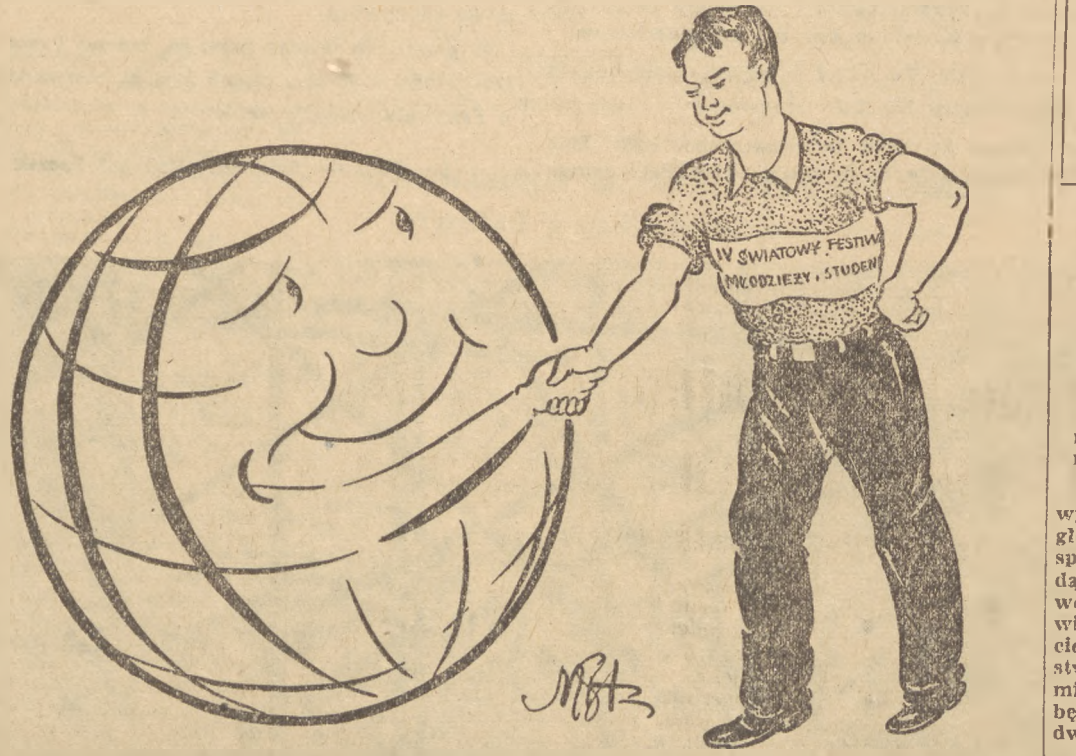
Premier NRD Grotewohl wzywa dziennikarzy niemieckich do aktywnego udziału w realizacji polityki rządu

18 bm. odbyła się w Berlinie 14 konferencja przedstawicieli prasy, na której omówiono zadania Związku Prasy Niemieckiej w walce o zjednoczenie i prój oraz przedyskutowano nowy statut związku.

Uczestnicy konferencji serdecznie powitali premiera Otto Grotewohla, który odniósł błędy i usterek w dotychczasowej działalności prasy i postawił przed nią nowe zadania. Pre-

mier Grotewohl wezwał dziennikarzy, pracowników prasy i radia do aktywnego udziału w realizacji polityki rządu NRD przez szczerze, uczciwe i rzetelne omawianie żywnych spraw narodu niemieckiego.

Istnieją wszelkie przesłanki ku temu — oświadczył premier Grotewohl w zakończeniu — aby nasza walka o jedność i pokój zakończyła się pomyślnie.



„Cały świat na Ciebie patrzy” Rys. M. Półkowskiej

List żołnierza amerykańskiego do studentów świata

amerykańskiego Paula Vrabela nr 13212776 przebywającego w niewoli w Koreińskiej Republice Ludowo-Demokratycznej skierowany do studentów całego świata.

W liście czytamy: „Hasłem wojennym jest natychmiastowe zaprzestanie działań wojennych i sprawiedliwa wymiana jeńców. Chcemy — pisze Vrabel — aby przestregane było prawo wzajemnego poszanowania dla cywilnych i cywilnych, dla

złoty i białych, bez względu na wierznię religijną i przekonania polityczne.

Widzieliśmy film o Festiwalu w Berlinie. Podobał się nam bardzo. Cieszyliśmy się ogromnie widząc jak młodzież różnych krajów wspólnie bawi się, pracuje i dyskutuje.
Chciałbym zobaczyć w rozpowszechnianiu naszego apelu o zaprzestanie działań wojennych i wymianę jeńców włożyli jak najwięcej zapatu i wysiłku!”

Niebezpieczeństwo, które zawisło nad Francją

Skrót artykułu dziennika „Prawda”

„Prawda” publikuje artykuł pt. „Niebezpieczeństwo, które zawisło nad Francją”. „Prawda” pisze m. in.:

Kurs odwetowych boników i ich amerykańskich protektorów na remilitaryzację Niemiec zachodnich wywołuje coraz większe zaniepokojenie szerokiego koła społeczeństwa francuskiego. Twierdzenia propagandy amerykańskiej, jakoby wzmocnienie Wehrmachtu hitlerowskiego było nieuniknionym zlem, nie zdolało przekonać żadnego patrioty francuskiego. Prasa francuska coraz częściej i w coraz ostrzejszej formie oświadcza, że remilitaryzacja Niemiec zachodnich jest sprzeczna z żywymi interesami Francji i naraża je na niebezpieczeństwo.

W przedmówieniu rokowań waszyngtońskich, 7 lipca dziennik amerykański „New York Herald Tribune” zamieścił artykuł swego zwłocznego korespondenta w sprawie Kerra, który w najzwyklejszych barwach malował perspektywę ratyfikacji układu o utworzeniu „armii europejskiej”. Obecnie — pisał Kerr — w francuskim Zgromadzeniu Narodowym układ nie ma poparcia większości i dlatego byłoby rzeczą niebezpieczną (1) nalegać na szybkie przeprowadzenie głosowania. Kerr podkreślił, że „żadne inne propozycje” dotyczące wzmocnienia Wehrmachtu w tej lub innej drodze również nie mogą uzyskać większości w parlamencie francuskim.

W Paryżu ostatnio szeroko rozpowszechnił się pogląd, że powołanie Bidault i jego kolegi angielski Salisbury jada do Waszyngtonu z instrukcją swoich rządów, aby domagali się zwolnienia czterostronniej konferencji w kwestii niemieckiej, sprawa remilitaryzacji Niemiec

zostaje tym samym usunięta a nawet zdjęta z porządku dziennego.
Jednakże w Waszyngtonie zdecydowali inaczej. Właśnie w owych dniach gościł tam stający na czele misji wojskowej Niemiec zachodnich faktyczny minister wojny rządu bonińskiego Blyk i towarzyszący mu b. generał hitlerowski Heusinger. Przybywali oni w Waszyngtonie już od dwóch tygodni i byli najserdeczniej przyjmowani w Departamencie Stanu i w ministerstwie obrony USA.

Czy można uważać za przypadkowy zbieg okoliczności fakt, że równocześnie z opublikowaniem komunikatu o rezultatach konferencji ministrów spraw zagranicznych, zawierającego propozycję czterostronniego rokowań w sprawie Niemiec, Blyk i Heusinger złożyli oświadczenia, z których wynika, że odtag remilitaryzacji Niemiec zachodnich dokonywana będzie w jeszcze szybszym tempie i że na Francję wywarła będzie nowa presja w celu przyspieszenia ratyfikacji układu o „armii europejskiej”. Blyk ze zwykłą mu bezelnością i nonszalancją publicznie przemówił w imieniu rządu i parlamentu francuskiego zapewnijając prasę amerykańską, iż układ o „armii europejskiej” zostanie „ratyfikowany przez wszystkich (1) jego sygnatariuszy w ciągu kilku miesięcy”.

W tym samym czasie Kongres amerykański postanowił wstrzymać udzielenie „pomocy” państwu zachodnio-europejskim dopóki nie zgodzą się na utworzenie „armii europejskiej”. Jest rzeczą charakterystyczną, że uchwałę Kongre-

su towarzyszyły pod adresem Francji gwizdy i pogardliwe okrzyki ze strony szeregu konserwatorów usiłujących nastraszyć ją i zmusić do kapitulacji.
W ten sposób na Francję wywierany jest znów brutalny nacisk ze strony wrogich jej do awantur amerykańskich kół agresywnych. Znowo — podjęto gwałtowny atak na jej żywotne interesy narodowe. Kół amerykańskie zainteresowane ona nie tylko wzmocnieniem Wehrmachtu, lecz podporządkowanie generałom hitlerowskim francuskiej sily zbrojne. Coraz mniej jest we Francji i takich naiwnych, którzy uwierzyli, że wskazana pod szyldem „armii europejskiej” armia Hitlera nie jest groźna dla Francuzów, ponieważ ruszy ona ręką do Wschód przeciwko Rosjanom. Zbyt wiele nauczyli Francuzów tragiczne doświadczenie Monachium, aby drugi raz uwierzyć w takie oszustwo. Tym, którzy nie wycofali się jeszcze z lekkożywności lub oszukują samych siebie, wiele powiedzieć złośliwe słowa wygłoszone w 1951 r. przez pewnego generała hitlerowskiego z otoczenia Adenauera: „Gdy tylko będziemy mieli 15 dywizji pogodamy z Francją innym tonem”. Wiele powie im również oświadczenie bonińskiego ministra Kaisera: „Utworzenie prawdziwej Europy możliwe jest tylko wówczas, gdy odbudowana zostanie bloki niemiecki. Przypominam, że poza Niemcami blok ten obejmują Austrie, część Szwajcarii i oczywiście Zagłębie Saary, Alzacja i Lotarynska. Gdy myślę o katyńskiej strasburkiej ścieżki są się ser-

ludzie, którym drogie są interesy narodowe. Francja odrzucała by kategorycznie plany remilitaryzacji Niemiec zachodnich bez względu na to w jaki sposób byby maskowane.
W Paryżu nie ukrywają tego, że zwolennikami i rzecznikami kursu antynarodowego, prowadzącego do utworzenia na granicach Francji „małego Reichu” są ludzie, którzy dawno już postawili swe egoistyczne interesy nad interesami narodowymi.

Wyrażający stanowisko wpływowych kół przemysłowych tygodnik „Perspective” charakteryzował głosicieli „idei europejskiej” w rodzaju Schumana i Monnetta, jako zabawkę w rękach Departamentu Stanu i politycznych koncentrow amerykańskich reprezentowanych w znacznym stopniu przez Harrimana, Drapera, McCloya i innych, bezpośrednich lub pośrednich, dawnych lub obecnych współuczestników finansowych grup Wall Street.”
Jest rzeczą zrozumiałą, że we Francji coraz częściej i coraz głośniej mówi się o tej jedynie możliwości drogi, która w rzeczywistości stanowi zarówno dla niej, jak dla innych sąsiadów Niemiec gwarancje przed wskrzeszeniem niebezpieczeństwa hitlerowskiego. Chodzi tu o drogę, która w swoim czasie wyrażona została w Poczdamie. Chociaż od tej chwili minęło niemało czasu i zaszły niemałe zmiany, wytknięty wówczas cel — Niemcy winny stać się miłującym pokój państwem demokratycznym — jest i obecnie najważniejszym problemem, w rozwiązaniu którego żywotnie zainteresowane są miłujące pokój narody w całej Europie. W rzeczy samej jedynie odbudowa Niemiec jako zjednoczonego,

demokratycznego, miłującego pokój państwa zapewni pokój i bezpieczeństwo w Europie.

Szerokie warstwy społeczeństwa francuskiego zdają sobie sprawę z tego, że nowe niebezpieczeństwo plynie z tej części Niemiec, która po zakonowaniu wojny odcięta została przez mocarstwa zachodnie, izolowana, przetrząskana w azyl dla niedobitków nazistowskich.

Nad Francją zawisło poważne niebezpieczeństwo. Niebezpieczeństwo to polega na tym, że klika rządząca Adenauera przygotowała już odbudowę agresywnego militarysty w Niemczech zachodnich. Za plecami z tej kliki stoją sily reakcyjne z kół rządzących Stanów Zjednoczonych, które chcą przekształcić Niemców w ślepe narzędzie swych agresywnych planów w Europie.

Tych międzynarodowych awanturników nie nie obchodzi interesy Francji, jej wielkie ofiary w wojnach rozpalanych przez militarysty niemiecki w ciągu ostatnich dziesięcioleci.

Nad Francją zawisło niebezpieczeństwo wskrzeszenia militarysty niemieckiej. Niebezpieczeństwo temu sama Francja sprostać nie może. Niebezpieczeństwo temu mogą sprostać tylko połączone sily miłujących pokój narodów Europy.

Niedaleka przyszłość pokazuje w jakim stopniu potrafią wystrzelić wnioski z tego faktu francuskie kół rządzące. Prawdą jest, że znajdują się one pod silną presją Waszyngtonu, który usiłuje zmusić je do działania wbrew interesom narodu francuskiego, ale prawda jest również, że dla historii nigdy nie było uświadomieniem.

WYDAWCA Związek Główny Wzrostu Młodzieży Polskiej
REDAKCJA: Komitet Nakład RSW „Prasa”
ADRES REDAKCJI: Warszawa, Al. i Armii Wp II.
TELEFONY: Cent. 8-52-13, 8-52-12, Red. Naczelny 8-76-11, 8-76-12, 8-76-13, 8-76-14, 8-76-15, 8-76-16, 8-76-17, 8-76-18, 8-76-19, 8-76-20, 8-76-21, 8-76-22, 8-76-23, 8-76-24, 8-76-25, 8-76-26, 8-76-27, 8-76-28, 8-76-29, 8-76-30, 8-76-31, 8-76-32, 8-76-33, 8-76-34, 8-76-35, 8-76-36, 8-76-37, 8-76-38, 8-76-39, 8-76-40, 8-76-41, 8-76-42, 8-76-43, 8-76-44, 8-76-45, 8-76-46, 8-76-47, 8-76-48, 8-76-49, 8-76-50, 8-76-51, 8-76-52, 8-76-53, 8-76-54, 8-76-55, 8-76-56, 8-76-57, 8-76-58, 8-76-59, 8-76-60, 8-76-61, 8-76-62, 8-76-63, 8-76-64, 8-76-65, 8-76-66, 8-76-67, 8-76-68, 8-76-69, 8-76-70, 8-76-71, 8-76-72, 8-76-73, 8-76-74, 8-76-75, 8-76-76, 8-76-77, 8-76-78, 8-76-79, 8-76-80, 8-76-81, 8-76-82, 8-76-83, 8-76-84, 8-76-85, 8-76-86, 8-76-87, 8-76-88, 8-76-89, 8-76-90, 8-76-91, 8-76-92, 8-76-93, 8-76-94, 8-76-95, 8-76-96, 8-76-97, 8-76-98, 8-76-99, 8-76-100.
ADMINISTRACJA: Warszawa, Marszałkowska 8, IV p, tel. 8-07-11 i 8-07-12, wezw. 65.
SKŁAD I DRUK: Zakł. Graf. „Dom Słowa Polskiego”, Przed. Państw. Wydawnictwa
4-B-17963

Młodzieży! Na szlaki turystyczne, wycieczki, wędrowki i wczasy sobotnio-niedzielne!

ZOFIA SKWARSKA

Instruktor wydz. k.l. i p.w. ZG ZMP

Już tylko 2 tygodnie dzieli nas od wielkiego święta całej młodzieży świata - III Światowego Kongresu i IV Festiwalu Młodzieży i Studentów w Bukareszcie. Młodzież polska wraz z całą młodzieżą świata przygotowuje się do tego wielkiego wydarzenia. Każdego dnia napływają coraz to nowe meldunki o sukcesach młodzieży w produkcji, nauce oraz w pracy kulturalnej i sportowej - a wśród nich i meldunki o wzmożeniu ruchu turystycznego.

Młodzież wyrusza na wycieczki, raidy i spływy, by poznać piękny nasz kraj i nabrać sił do jeszcze bardziej owocnej pracy dla rozkwitu Ojczyzny. W każdy wolny od pracy i nauki dzień dziesiątki tysięcy młodzieży wyrusza w drogę na samochodach, motorach, rowerach, jakichś, podjeżdżając tramwajem lub jachtem - w góry, lasy, do fabryk i spółdzielni produkcyjnych, by zająć się świętym powietrzem, urzecz jak buduje się nasz kraj.

Często na takich wycieczkach rozpała się ogniska, odbywają się zabawy, występy artystyczne, plyną pieśni o Festiwalu, o przyjaźni i soli-

stancjom ZMP na potrzeby dalszego wzmożenia ruchu turystycznego w okresie przedfestiwalowym.

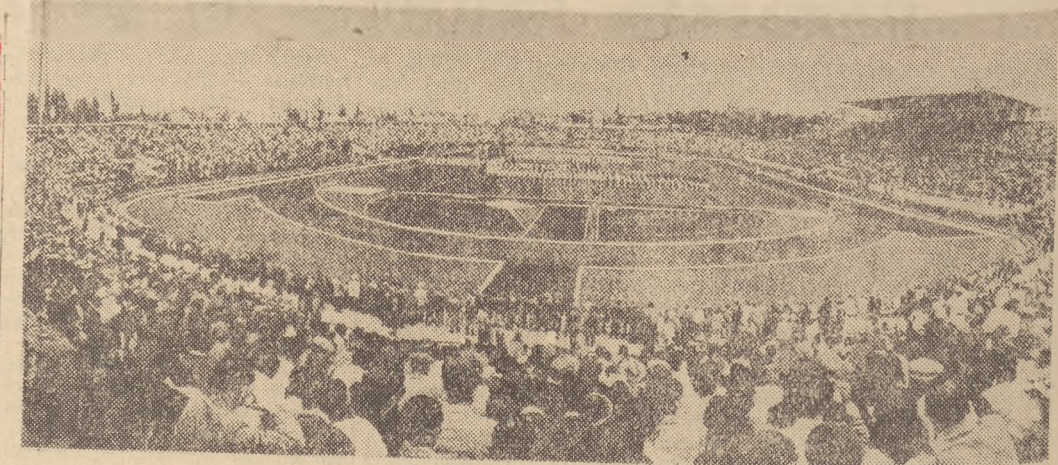
Zadaniem Instancji i aktywny ZMP-owski jest mobilizowanie całej młodzieży do udziału w imprezach turystycznych, inicjatywa w organizowaniu takich imprez, kierownictwo polityczne oraz osobisty przykład ZMP-owców w uprawianiu turystyki. Dotychczas nie wszystkie Zarządy Powiatowe a nawet Zarządy Wojewódzkie realizują te wskazania. Nie wiele jest np. powiatów, w których Zarządy ZMP zapoznają aktywny z wytycznymi ZG ZMP w sprawie turystyki.

Skutki są takie, że obok dobrze zorganizowanych wycieczek wiele jest jeszcze w masowym ruchu turystycznym żyłowości, zbyt wiele jest wypadków pijaństwa, chuliganstwa oraz niszczenia przyrody. Wiele jeszcze chłopów i dziewcząt nie bierze czynnego udziału w życiu turystycznym, nie wie co robić z wolnym czasem i spędza go bez pożytku.

Czas najwyższy, aby z sytuacji tej złączył się jasno sprawy wszystkie Zarządy ZMP i łącznie z przygotowaniem do Festiwalu w produkcji nauce oraz pracy kulturalnej i sportowej, realizowały zadania w dziedzinie turystyki.

Największą tegoroczną imprezą turystyki wodnej odbyła się ostatnio na Bródzie, 12.VII wyruszył z Chelma do Warszawy Szlakiem PKWN - II Turystyczny Raid Kolarski. Już w czasie trwania Festiwalu - 13 - 16.VIII odbędzie się w woj. olsztyńskim I Turystyczny Raid Pieszcy.

Mobilizacją do jak najliczniejszego udziału młodzieży we wszystkich ogólnopolskich i lokalnych imprezach turystycznych - to ważne zadanie ZMP w przygotowaniu chłopców i dziewcząt do Festiwalu. Niech cała młodzież polska, a na jej czele ZMP-owcy wyrusza na wycieczki, wędrowki, raidy i spływy po zdrowie, siłę i radość. Realizacja „Turystycznego Czynu Festiwalowego” witalny III Kongres oraz IV Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów w Bukareszcie.



Stadion im. 23 sierpnia w Bukareszcie, na którym odbędzie się otwarcie IV Festiwalu

Bukareszt czeka na uczestników Festiwalu

Bukareszt w lipcu Stolica Rumuńskiej Republiki Ludowej żyje w pełni przygotowaniem do Festiwalu. Od czasu się to na każdym kroku. Miasto przybiera już dziś odświętny wygląd, by jak najuroczyściej przyjąć młodych przybyszów z całego świata.

W starych budynkach mieszkalnych i użyteczności publicznej odnowione zostały elewacje. Większość z nich cieszy już oczyma świeża biel pachnącej jeździe farb. Tu i ówdzie rozbiła się rusztowania, aby przemieścić je tam, gdzie trzeba jeszcze coś poprawić.

Rumuni chcą przyjąć jak najlepiej delegatów młodzieży z całego świata, chcą zapewnienie im najmielszy, radosny i pełen przyjemnych wspomnień pobyt.

Jeszcze nigdy chyba nie panował taki ruch jak obecnie na spokojnym zawyczaj Bulewaru Rumuńskiej Republiki. Tu, w 6-dzielnym gmachu, oznaczonym nr 33, mieści się centrala przygotowania do Festiwalu. Tu spotkać też można już wiele kolorowych twarzy przybyszów z dalekiego świata, pracujących w licznych sekcjach Komitetu Festiwalowego.

Największy jednak ruch panuje w sekcji sportowej Komitetu, którą ze względu na specyficzny i może najbardziej intensywny charakter pracy, ulokowano gdzieś indziej. Oddano do jej dyspozycji kilkanaście dużych pokojów - całe piętro obrzytmego gmachu Rumuńskiego Komitetu Kultury Fizycznej przy ul. Vasile Conta. Tu stał ludzi, kierowany przez Genedyego Codra ma za zadanie przygotowanie i przeprowadzenie igrzysk sportowych, wchodzących w skład Festiwalu. Pracuje się tu od wczesnego rana do późnego wieczora; niektórzy działają pełnią także nocne dyżury.

W igrzyskach sportowych IV Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów weźmie udział ok. 4000 uczestników z 18 konkurencjami. Najliczniejszą ekipą sportową będzie delegacja radziecka z mistrzami: Zybina, Anufriewem, Tinkalowem, Jen-

gibarianem i innymi znanymi w całym świecie zawodnikami Sportowej radzieckiej startowalnia w 16 konkurencjach. Gościnnie startują Rumuni - startują w 20 konkurencjach, 4 do koszykówki, 3 korty tenisowe z trybunami, pływalnie, hale sportowe, domy administracyjne itp.

Prócz tego nowoczesnego stadionu Bukareszt ma jeszcze kilka innych pięknych obiektów sportowych. Na nich też rozgrywane będą zawody wchodzące w skład igrzysk festiwalowych.

Drugim pod względem wielkości jest Stadion Republiki, dotychczas reprezentujący obiekt sportowy stolicy Rumunii. Odbudowa się tu prawie wszystkie konkurencje lekkoatletyczne. Wspaniała bieżnia, zbudowana w nowoczesnym radzieckim wzorze, ma 400 m długości i 6 torów. Część zawodów lekkoatletycznych rozegrana zostanie w pięknie położonym parku sportowym ZS Dynamo. W halu Dynamo walczą będą gimnastyki, ciężarowy, zapasy i tenisiści stołowi. Zawody bokserskie odbędą się na stadionie Giulesti mieszczącym 15000 widzów. Dwa ringi ustawione zostaną w odległości 15 m od trybun i oświetlone specjalną instalacją zespołu potężnych reflektorów.

Konkurencje pływaków odbędą się na 2 basenach w Parku Młodzieży. Główny basen ma 7 torów (50x17,5 m), basen do szkoleń ma głębokość 5 m i rozmiar 28x17,5 m.

Wiosłarze startować będą na malowniczym jeziorze Snagov, odległym od Bukaresztu o 35 km. Zawodnicy, startujący w igrzyskach w konkurencjach wiosłarskich i kajakowych zamieszkałych w pięknych wioskach, położonych wokół jeziora. Tu wiosłarski ma 2000 m długości i 75 m szerokości. Zainstalowano tu specjalną aparaturę telekomunikacyjną, która umożliwi publiczności i sędziom dobrą obserwację przebiegu konkurencji od startu do mety.

Bukareszt kończy ostatnie przygotowania do Festiwalu i czeka na delegatów młodzieży całego świata.

A. GEORGESCU

Czolowicy sportowcy Węgier w Warszawie

3 nowe rekordy Polski ustanowili lekkoatleci

W ub. sobotę i niedzielę odbywały się na stadionie W. P. w Warszawie międzynarodowe zawody lekkoatletyczne z udziałem 11 czołowych lekkoatletów węgierskich. Goście przybyli do Warszawy w bardzo silnym składzie, ze zdobyczą brązowego medalu olimpijskiego w skoku w dal - Foeldestym, byłym mistrzem świata w rzucie młotem - Nemethem, rekordzistą Węgier w skoku o tyczce - Homonnayem i rekordzistką Węgier w skoku w dal - Gyarmati na czele.

W pierwszym dniu zawodów, oprócz niezłych rezultatów uzyskanych w biegu na 1500 m, najwłaściwszy wynik uzyskała Lerczak w biegu na 200 m. W konkurencji tej Lerczak pobiła b. dobrze i ostatecznie wynikiem 25,4 ustanowiła nowy rekord Polski juniorek.

W drugim dniu zawodów największe emocje słusznie oczekiwano w biegu na 5000 metrów, w którym oprócz naszych czołowych zawodniczek jak Chromka, Graja, Kłocza, Jodłowska, Chomiczewska i in. zapowiedział swój start doskonały biegacz węgierski - Kovacs. Bieg wyciął bezapelacyjnie Kovacs uzyskując doskonały czas 14,57, którym ustanowił nowy rekord Węgier. Czas Kovacs jest drugim najlepszym tegorocznym wynikiem w świecie, za wynikiem doskonałego bieżniacza długich dystansów - Anufriewa (ZSR) - 13,38. Warto dodać, że Kovacs uzyskał o kilka sekund lepszy wynik od startującego w tym samym roku na biegni stadionie P. - Zatópka, który przebiegł wówczas 5000 m w czasie 11,10 min.

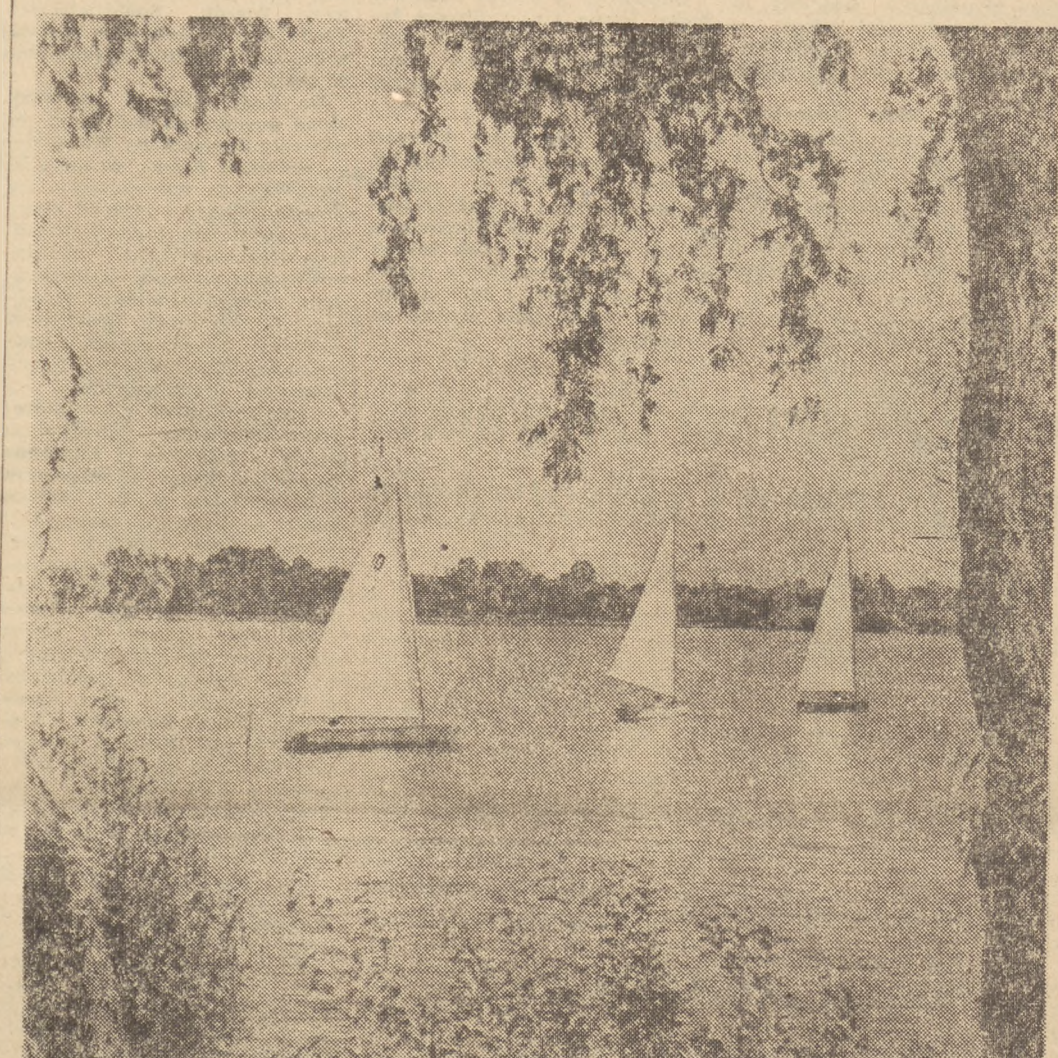
Z Polaków doskonale pobił Chromik. Jego wynik 14,21 jest zaledwie o 6,10 sek. gorszy od rekordu Polski ustanowionego jeszcze przez Kusocińskiego w 1939 roku (14,24).

Do ciekawszych konkurencji dru-

giego dnia zawodów zaliczyć trzeba rzut oszczepem dla kobiet, bieg na 80 m p. płotki również w konkurencji kobiet oraz skok o tyczce. W rzucie oszczepem oprócz Kowalskiej, Konk i Dobrzyckiej startowała rekordzistka Węgier - Vigh. Miła niespodzianką sprawiła - pod nieobecność naszej rekordzistki Clachówny - Kowalska. Rzutem na odległość 45 m i 59 cm ustanowiła ona nowy rekord Polski, lepszy od poprzedniego o 67 cm.

Do biegu na 80 m p. płotki, obok Gyarmati stanęły: Słowiska, Minicka, Leszner, Białobrzaska i Boćlan. Po zwyciężnej walce wygrała mistrzyni Węgier w doskonałym czasie 11,4 sek. Wynikiem 11,8 - Boćlan, zajęła drugie miejsce, ustanawiając jednocześnie nowy rekord Polski w tej konkurencji. Poprzedni rekord należał także do Boćlan i wynosił - 11,9 sek.

W skoku o tyczce nie udało się Adamczykowi pobiła rekord Polski i w rezultacie uzyskał on na zawodach wynikiem 4,65 m. Rekordzistka Węgier - Homonnay uzyskała 4,15 m.



Wioslarze wkroczyli w końcowy etap przygotowań do startu na Festiwalu w Bukareszcie

Przygotowania naszych wiosłarzy do startu w Bukareszcie można podzielić na trzy okresy. W pierwszym okresie, który rozpoczął się w Warszawie, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W drugim okresie, który rozpoczął się w Warszawie, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W trzecim okresie, który rozpoczął się w Warszawie, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W pierwszym sprawdzianem stanu przygotowania naszej kadry do Festiwalu i przeglądem stanu naszej kadry, która wzięła udział w zawodach, w Warszawie, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W drugim dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W trzecim dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W czwartym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W piątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W szóstym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W siódmym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W ósmym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dziewiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym pierwszym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym drugim dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzecim dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czwartym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szóstym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siódmym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym ósmym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym osiemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym dziewiętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dziesiątym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym jedenastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym dwunastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym trzynastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym czternastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym piętnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości.

W dwudziestym szesnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem siły i wytrzymałości. W dwudziestym siedemnastym dniu zawodów, wiosłarze pracowali nad poprawą techniki wiosłowania, a także nad budowaniem